

Úchop psacího náčiní

Pro psaní je nejvýhodnější tzv. **špetkový úchop**, který umožňuje jemnou pohyblivost ruky do všech stran.

- Špetku dítě vytvoří ze tří prstů – palce, ukazováku a prostředníku. Tužka leží na posledním článku prostředníku, seshora ji přidržuje bříško palce a ukazováku (bříško palce leží proti bříšku ukazováku nebo mírně výš nebo i mírně níž).
- Prsteníček a malíček se na úchopu nepodílejí, jsou volně pokrčené v dlani. Malíková hrana se lehce dotýká podložky.
- Tužku dítě drží asi 2 - 3 cm od jejího hrotu.
- Tužka přesahuje kožní řasu mezi palcem a ukazovákem (krátké pastelky a tužky jsou naprosto nevhodné).
- Psací náčiní směřuje k rameni nebo mírně vně ramene (na konci tužky je „očičko“, které chce stále vidět toho, kdo s tužkou píše). Hrot psacího náčiní je při psaní nejdále od očí dítěte.
- Ruka i prsty jsou uvolněny, nesvírají tužku křečovitě. Zvedne-li dítě ukazováček, psací náčiní nevypadne. Lze je vytáhnout z ruky lehce.

Navodit špetku můžeme pomocí cvičení jemné motoriky – nápodobou „solení“, drobení, tvarováním špičatých „nosů“ z těsta či plastelíny, vhažováním korálků či jiných drobných předmětů do nádob s úzkými hrdly apod. Prostředníček a malíček zpočátku dítě udrží v dlani přidržováním papírové kuličky.

Vhodné je používání tzv. „trojhranného programu“ – tužky a pastelky ve tvaru trojúhelníku, kdy každá strana trojúhelníku tvoří opěrný bod pro jeden prst. Pro nácvik úchopu je možné použít také gumovou násadku s vytlačenými důlky pro jednotlivé prsty.

Pomoci dětem můžeme vhodnou asociací: „Tužka je po delším psaní unavená, proto ji položíme do postýlky (na poslední článek prostředníku), bříško palce vytvoří polštářek a bříško ukazováku peřinku, která tužku zlehýnka přikryje.“